

дтий почнува статията си, лондонскій—тъ
бораклу; следъ пѣкоу си по малко или
по много смѣлы развитиѣния върху
отоманската държава и народонаселения
тако, които и съставляватъ, *Таймесъ* следва
така :

«Днешното положеніе ся освободи
отъ много суетвѣрій; смѣстивша обаче
едно поше, което не е еще исчезнало.
Държавитѣ майже и дипломатитѣ могатъ
да мислятъ чи това суетвѣріе нѣма съ-
стоятелностъ, при всичко това то не е
еще съвсѣмъ отстранено, и министритѣ
на иностраннытъ дѣла не знаятъ до кол-
степенъ може то да преодолива еще и
да дѣйствува върху противенството мѣ-
ніе на парламентитѣ. Въ явиллхъ вѣкъ
— а и въ разстояніе на много годины
отъ настоящитѣ вѣкъ, защото не сме
еще тъй отдалечени отъ времето на пе-
вѣжеството, както сме расположени да
вѣрваме — знаютъ ся полагаша съ-
ица за частны интересы. Имахмы единъ
кодиакъ за покровителство на земе-
дѣлческитѣ интересы, другъ единъ за
освобожденіе на кораблитѣ ни отъ
бичитѣ на свободното съперничество;
банкиерскитѣ интересы, руднитѣ, ма-
шинофактурата бѣха предметъ на гръны
особенны отъ страна на законодательствѣ.

Ный сетѣхъ единъ философъ поддържъ
идеята чѣ народътъ е нѣщо по голѣмо
отъ частиныйтъ интересъ и въ разстоя-
ніе на половина вѣкъ английскійтъ пар-
ламентъ, който имане справедлива болѣзнь
и справедливо презрѣніе за философътъ,
доде до сѣщого мѣнѣе. Ный ся осво-
бодихи тогача отъ регламенты, които
бѣха попереди нашата гордость, а слу-
чиши сящо така не само народътъ, но и
търговията да ся възползувать отъ сво-
бодныйтъ размѣтъ.

При всичко това, едно заблуждение подобно слѣдва да съществува, като че то да е придобило единъ неоспоримъ авторитетъ. Употребявай си единъ изыскъ който дава да си разумѣе че нашата иностранна политика трѣба да ся уравни води въ полза на интересы на нѣмски притежатели на чужди фондове. Дължни смя да ся въздржамъ да говоримъ или да дѣствуваме въ интересы на народътъ, за да не повредимъ интересы на едно ограничено число спекулантъ капиталисти. Онія, които държатъ въ рѣкъти си титлы на турски фондове, воображаватъ си че пый съдржамъ въ Бѣлградъ англійскій посолникъ, главно удоволствие, и укоръството нѣмъ почита да го посолникомъ. Дѣла да нѣкогаждѣ стана, то нѣмъ.

АНСКОТО ВЪЗСТАНИЕ, оа.
ствата на чуждытъ ел.

Единъ петербургскій интересъ да

станіето въ Херда си мѣри съ част-
са оставеше да чакнатъ мѣза, ко-
Сърбія и Черна гора, а дядо-
силы, и особѣ
средъ извелъ

въ Херцеговина е предтеча на належащо решение на Турската империя въ Европа. Никои не желае да ускори кризата, която си породилъ отъ това въстание, и посредничество-то, предприето отъ тритѣ сили, свидѣлствува за желанието имъ да съхраняватъ колкото е възможно по дълго время съществуващата система. Между тѣхъ, и ако Серверъ паша, въ качеството си на особенъ комисаръ, има доста власть за да склучи най доброто слогаженіе, той ще склонилъ безъ друго да преобърне Босния на княжество. Самоуправленіето на Херцеговина и на Босна е дѣло, което трѣба да стане, и не ся боятъ да кажатъ, чи бы было полезно за Портата, ако можеше то да си устрои. Държаніето на тѣх области кошула много повече отъ колкото чинятъ тѣ сами по себе.

Ако Нормандия и Босъ бѣха независи-
мы, ако сѣщо бѣха независими Жи-
ронда и Вандей, каква полза би имала
Бретанія да държи едно правителство,
което би имало съдилището си въ Мар-
сиія? Босча и Херцеговина сѣ обви-
колены почти отъ австрійски области.
Далмация ги разделя отъ морето; ако
отъ Цариградъ ся пратятъ военни сили
за подчиненіето на бунтовниците, тѣ не
могатъ да стигнатъ на бойното поле
освѣнъ чрезъ позволеніето на Австрія, а
повини прѣсны отъ Рагуза или казватъ
чи Австрія отказала на турскитѣ кора-
бли да стоятъ предъ Клекъ. Единствен-
ственный пътъ, който е по имя само
полудоуверенъ, но който е дѣломъ не-
проходимъ, минува презъ едно гористо
мѣсто между Черна Гора, отъ една страна,
и Сърбия отъ друга. Отъ тука лесно
ся разбира колко мѣчно е да си държатъ
подобни области, най паче когато ед-
ва сѣ нахожда единъ само естественъ
юзникъ на Турція въ народонаселе-
нето ѝ.

може да ся спере ищо отъ жителитѣ
но едва до половина милліонѣ ищо сти
га въ Цариградъ. Ако можеше да ся из
намери средство удобно да ся даде на
Босна и на Херцеговина независимостъ
та, колто придобѣ Сърбіи въ времето на
дѣлѣхъ ни, то бы было за Портата ед
но истинно облѣгченіе, а за Европа ед
на полза. Сърверъ пише, като особитъ
домисларъ, може да оспире съ това рѣ
шеніе, и това е ишъ добрата работа.
Която бы можала да стори. Капитали
стѣтъ, които пуслиха тѣхъ легкомыслен
но паритѣ ся въ неизвѣстни случайно
сти, и които днесъ сѣ толковъ безмы
слино нависени. колкото бѣха дѣств
ишъ поварди, видѣли бы титлытъ си
а ся въскрѣхати на дървѣтъ цѣны.....

ПОЛИТИКАТА НА ГРАФЪ АНДРАШЪ.

Слуховете бѣха ся раздали въ Виѣна
и желаніето, което ималъ ужъ графъ
идарани да ся призебиди Херцеговина
и Австрія. Като опровергава тѣзи слу-
ховѣ за расположеніята на австро-ун-
грийскій министръ, комуто принеся пѣй
пролюбивы чувства както и рѣшеніе да
окаже цѣлостта на Турція, единъ ун-
грийскій вѣстникъ прилага въ крайтъ на
стѣпата си слѣдующето : «Вѣрва ся тѣ-
що въ Угарія чѣ единственното сред-
ство за сѣхраненіето на цѣлостта на
реката имперія и за неповтарянieto
разны саущеній е убожданіето на
на управителна система, която да да-
ва пѣкоя автономія на областитѣ, за-
то да преджежи ; нѣй вѣрваши чѣ графъ
ищѣ по лириши за това предложеніе
Высоката Порта и има надежда чѣ
ищѣ по успѣе да дигне съвѣснѣмъ неспра-
вливото недовѣріе, което всѣрѣ до
на турското правителство да послуша
вѣтитѣ на сѣвернитѣ силы. Но глав-
на причина, поради която Высоката
Порта ся колебае да по зупна съвѣтитѣ
силитѣ, е страхътъ да не бы под-
дѣтитѣ держави, които си въобра-
заватъ чѣ смъ предопредѣлены оутъ Во-
ста Промыслъ да нещавятъ нѣкоя ми-
на Въстокъ, успѣятъ по лесно въ
ектитѣ си, ако Востна, Херцеговина
р. ся удостоитъ съ пѣкоя автономія
въ пародна администрація; по този
сѣхъ е мѣчателенъ, защото Австро-
арія, като дава съвѣты, зима отгорѣ
сѣкояго и правственно задѣжаніе, въ
нѣй чѣ съвѣтитѣ и ся послушнѣтъ.
дѣ като дипломатическата дѣятел-
ность произведе исканіи и желаніе по-
дѣствитѣ, ще ся докаже на подвластни-
держави чѣ ищѣ по не ся ползвуватъ

ДЕНЕЖНИЙ ПОРЯДОК

тъ мѣрѣтъ на Вѣстохъ, а ако не бы
чили да послушаютъ гласѣтъ на пра-
вильнѣ разумъ, тѣ мѣрѣтъ да подпадутъ
и сѣтъ въ предпріятіи съ по чувствѣ-
ны послѣдствіи.

Гурція, Христіянскитѣ народонаселенія,
и Сърбія.

Известный вестник *Экономист* изда-
да последние по херцегованскому движе-
е одна серьезная статья, от кою на-
хмы за благословно да извлечем слѣдую-
ть отъмы:

Като говори за «слабо доверие, което
много характерно за християнски наро-
доселения, които ся берат, посредством
природически възстания и патроти, за авто-
матиза, които считат за свое нашествие»
изъ въсвѣтитъ правия посокъ: «нико не ще
отрицашъ нищо между Славенетъ, нищо между
културнитъ образци на християнскитъ ге-
рой, въ добродѣтелта на което да имамъ
доверие да найтрѣмъ извѣднмакъ лектъ на
свѣтскитъ тѣни на Вѣстока. Казалото и да е
равнотежественната форма, която ще ся уста-
нови най сегѣ по-между християнскитъ на-
родоселения на Турция, име има анергич-
на, слаботъ и млачнотѣ економически
по като народътъ ся навикне да бѣде съ-
стоятеленъ и честенъ. Новата историѣ на Ру-

...и на сербия не ни насърчава да си вземем много нещо от отстъпката на поланческия автономизъм дядена на народите, които са по настояще на оражии против частта на Портата. Мий гледани, прочее, съвсрката, която ся е поизва между бариадското правителство и босненските бунтовници без съизнати отъ една страна, без насърчване отъ друга.»

Средницето на пропагандистескитѣ
вѣсти, които поддизаха огънѣ въ Босна, е
сръбскитѣ, и австрийското правителство може
да доведатъ, да си предложатъ чѣ чма да
има участіе въ подпожарването на мѣс-
тѣ при южнитѣ и граници. Това предно-
женіе ся осуети отъ послѣднитѣ по тѣмъ
и мѣстнитѣ дворѣ. Сръбскитѣ князъ, Миланъ
Бреновичъ, бы за нѣколко время въ тѣмъ
положеніи съ австрийското правителство и по-
литикъ Висна бы главна дѣлъ да земе на-
слѣдствіи относително до поведението си спря-
мо босненското движене. Сръбнитѣ сѣ горди
въ патриотитѣ и патриотизмътъ нѣмъ схваща-
тъ нѣмъ да си присвѣдятъ съединитѣ тур-
ки области. Тѣското положение на херце-
говини-тъ и турската администрація въ
сѣмъ Босна нѣмъ служатъ за предлогъ да
въживяватъ днесъ народнитѣ си прѣсѣкани

както и да е, той си върна от Виена съв-
ръзка да отблъсне всяко претесаване, ако
възможно. При всичко това, днастията Обри-
нович нѣма дълбоки корени въ любовта
сърбскій народъ. Родътъ на Кара-Георгие-
вичъ иска престолътъ и е разположенъ
общице всичко, что народното чувство мо-
да иска, и партията Кара-Георгиевичъ не
показва хладнокривна за християнскій по-
литъ, а приверженицитъ на черногорскій
князь сѣ готови да го извадятъ на средъ
както защитникъ на славянското сѣдине-
и независимостъ. Тѣя опасности угрожаватъ
сериозно положеніето на князя Милана, и
постоянствува да държи неутрално стое-
Новытъ забирания на скупщината показватъ
чи съхранителната партия, върху които кня-
Миланъ можеше да си ослани за утвърде-
нство на неутралната си политика, достиг-
и незначително меньшество, когато проти-
виатъ партия ся успи. Твърдъ е естествено
залиніето на Австрія и на Россія може да
въдържи спокойно Славяне-тъ. Не е, при
всичко това, явно чи ще може да преодо-
линіето на двѣтъ велики сили, които ся ин-
тересуватъ направо въ вѣсточныйтъ въпросъ
Сърбското народонасесаніе, невѣжды тѣ
страсти Черногорци и Далматинцитъ могатъ
да върватъ чи Виена и С-Петербургъ об-
ватъ да пѣкатъ да ся видятъ принудены
ако двѣтъ сили ся нахвѣятъ, революціо-на-
а партия ще достигне цѣльта си, защото,
каквото и да е желаніето на двѣтъ импері-
и не че ся дигнатъ просто за да съхранитъ
жествующыйтъ релъ въ Босна. Тѣ ще бж-
атъ принудены отъ силата на обѣтната да
предложатъ единъ начинъ за живѣне, а това
възможно е съ нащърбяването на турската
глава. »

Економистъ прилага чии интересъ на кня-
Медия не е да остане въ миръ повече
время, освѣтъ ако е озравенъ чии Австрия
е близъ за него. Той е обиколень отъ бли-
зи врагове, и ако не успѣе да стори чести
имято сръбско, той ще загуби, въ сщцо-
время, помощта на народътъ си. По
сви типин, заключавана Економистъ, чии Ав-
стрия и Россія ще сж благодарни, ако видять
сви ползата тий рѣшително вѣсточиний
просъ въ днешното время, а нѣма съмнѣ-
н чии и Германия не ще бже задоволена
за него; но ако пламътътъ избухне въ Сър-
би и въ Далмация, ще потреба едно посред-
ничество за писаняването му. Една само
лъжка ще направимъ: ти е да си припо-
мене чии ний имъмы изкажеть интересъ по-
литический или економический като съхраня-
н чии цѣлостта на турската имперія въ на-
личията и форма и чии по ще възвемъ въ
кой ловъ договоръ озравенъ за съ-
нението и.

АВСТРО-УНГАРИЯ
Една депеша отъ 19[31] августъ съоб-
ща чѣ маджарската вѣстникъ „
Слѣ

...а отворил
...ето на императорътъ казалъ чи
...ни преобразования съ необходими
...а да си обезпечи съществуването на У-
...ария като държава. Въ крайтъ на сло-
...го императорътъ казалъ: «Наштъ-
...рочныя сношения съ чуждите силы ни
...озволяватъ да мислимъ чи, при всякътъ
...и приключеня, мъртътъ ще си съхрани
...вий можете да си въдѣдете спокойно на
...ашето законодателно дѣло».

На 14-тий сего есбърало ся кроатеко-
твенно събрание. Единъ отъ представите-
льнѣ, Маканичъ казалъ чѣмъ нѣкога това
събрание не ся есбърало подъ такви
жестокосны обстоятелства. Тѣмъ пожелалъ
ири това да ся рѣши единъ кредитъ отъ
100,000 флоринъ за помощъ на злуполучи-
тельнѣ събди.

Австро-Сърбскій търговскій договоръ

Споредъ една дописка отъ Виѣна, австрийското министерство на търговията отъ правило до всичкиятъ търговскы и индустриалны камары на имперіята окръжнъ писмо, въ което ги призовава да изкажатъ, въ разгортаніе на четири седмичны спображенія и желанія си по въпросъ за търговскій и митарскій договоръ съ Сърбія.

ГРЪЦИЯ И РОССИЯ

Гръцкѣтъ вѣстникъ *Клио*, който ся издава въ Триестъ, по повола на херцеговинското вѣстание бѣше ся изразила: «Гръція ни направя народно самоуправство, ако вземахъ защитата на южнѣтъ Славяне. Ако славянскага кръвъ трѣба да потече, това не може да бѣде освѣнъ за Гръція, а не за славянскитѣ интереси.»

На това сжидение *Мордъ* забелязва: «Към 1867, въ връмето на критското възстание елзинската печатъ не свидетелствуваше за една толкова неисконителна своенародностъ, колкото се мислеше въ онова време, чи християнскитъ населенія на Востокъ имать различни или даже противоположни интереси, споредъ дзмето, на което принадлежатъ; тѣхъ пропагандираваше, наппротивъ, солидарността на интересъта на сичкиятъ тѣхъ населенія. Истинно е, чи въ онова време тогава тази солидарностъ имаше да полува елтинъ интересъ чрезу ето елзинскій. Иной не иска на вѣрно, чето то гръцката кръвъ да ся протива въ полза на херцеговинскитъ бунтовници, и не можъ освѣтъ да ся ръкоплече на съвършенна нейтралностъ препоръчавана отъ *Клио*. И сичко това, тази нейтралностъ не би изгубила ничто, ако ся тълкува и забравява чрезу съображението не толкозу егонистическия.»

На тази статійка отговаря *Ле Мессаж*

съ своите симпатии за турците и за жителите на островъ Гиритъ, Сърбитѣ влизаха въ преговори за съюзъ нападателя и отбраника, телекъ, безъ да додѣтъ до едно заключеніе. Черногогорцѣтъ свѣдѣха да ся приготвятъ да зематъ Босна и Херцеговина.

Въ разстояніе на три години ний безпощадно пролѣхъ кръвта си и нийрѣтъ си гиритскитѣ бойни полины, чающе помощъ на Россія и излизаніето на бой на Сърбию и на Черногогорцѣтъ; въ разстояніе на три години ний, съ собственнитѣ си извори, противникъ на Турція до като видѣхъ и посѣлъ да ни ся наложи отъ европейскитѣ дѣла, събрали на конгресъ, една униженая декларация.

Въ това время, Россія проповѣдаше славянскитѣ народонаселенія съ естественой и съюзницѣ противъ взвѣжната годность на Гръцкитѣ, и, сѣдователно, достояни за всѣхата имъ грижа. Ааи паша оздравляваше нейтралността на Сербія чрезъ изправляването на грѣпотитѣ, които Турки държеше още въ това мѣсто, както и нейтралността на Черногоритѣ чрезъ разрушеніето на укрепеннитѣ кули, издигнатѣ на мѣстото имъ сѣдѣ 1859. Въ сѣмъо время той изработваше прочутиятъ ферманъ който посвящаваше по начало установленіето на единъ Екзархатъ българскій независимъ отъ вселенската цариградска църква, и който сѣдѣ двѣ три години имаше да предизвика схизмата, която свърши окончателното раздѣленіе на Гръцкитѣ и на Българетѣ.

Поведенією на Сербія произведе на Грція най лошийт ефект. Така, при вслхкнїи ползи от единъ съюзъ съ това мѣсто общественого чувства въстала и днесъ еще при припомнюваніи на поведеніи и сръбскій кабинетъ въ времята на гиртскогѣ въстаніи.

Същата минама и въ българскѣтъ въпросъ.
За въ Българскѣтъ нѣтъ срѣщанѣма Россѣтъ
Срѣбѣтъ и другѣтъ Славяне отъ Турція. И
това сѣ тѣтъ истинно щото борбата въ отво-
рѣна сѣ изъкоко време между еллинизмѣтъ
отъ една страна, и славянскѣтъ народы, отъ
друга. Последнитѣ подигаѣтъ мечутелны при-
званія дору и върху Македонія и сѣ нари-
чатъ съточественици на Александра Вели-
каго и на Аристотелъ. Не сѣ задоволяватъ
отъ пространнитѣ области, които населява
многочисленото нѣтъ племя; паунали сѣ съ-
еще да изгонятъ еллинизмѣтъ отъ страны,
които сѣ прославитъ той и гдѣто нѣтъ слава-
на да положи основатѣ на новата цивили-
зація.

Такова бѣше състояніето на сношеніята между Гръцкѣ и Славянскѣ на Турція кога-то телеграфътъ ни извести херцеговинското въстание. Тази повинна — това ся разбира

... что казаны до тука — не ся по-
срѣща съ интересъ и съ энтузіазмъ
който можеше да произведе преди десяти
години.

Днес идеята, която преобладава при Гръците, е да се извърши приятелски сменения на Турция. Политиката на интересът, която Славяните ни посочиха, завети политиката на чувството, а почти всичкият свят е убедилен, че интересът на елминизмът, угрожаван от издигающийся прилив на панславизмът, е да не предприема нищо, което би могло да ослабне отоманската империя в Европа.

Тази идея не е вчерашна, и не бы трябвало друго освен едно възстание на гръцкия народонаселение отъ Турція за да ны повдигне въ единъ бой противъ Портата. На 1861-елниското правителство стори всичко за да предотврати гиртекото възстание и само когато Критскѣ истериджа сабята, политиката на чувството, увлечението на сърдцето тласна народа и правителството да ся произнеса въслѣдъ въ полза на гиртекійскѣ и

Този път гръцката печат ся ограничи възпроизведе новият на чуждѣтѣ вѣсти за върху възстанието — въ желанието си остави на правителството най свѣрхшената свобода на дѣйствието въ единъ въпрос който не достѣга, както излиза отъ казаното до тука, освѣтъ отъ твърдѣ далѣ интересъ на единизмѣтъ. Отъ наша страна, за да ся съкратимъ, забвѣнхмъ да дадемъ точна идея на днешното ни положение предъ Турція и предъ славянскитѣ народи населения, които я населяватъ. *

грция.

На 11-иѣ текущѣго ся отвори нова Еллииска камара. Словото, произнесено този случай отъ царѣтъ Георги, е до сега забѣлжително. Въ това слово ся говори напросранно за конституціонната свобода на Еллада и за оздравленіята, съ които е тя укрѣпена. При това, царѣтъ ся обещава чѣи правителството му ще представя нови законопроекти за одобреніе и отъ камарата. Тѣзи законопроекти имавъ всички за цѣль благодѣйствието и развитіето на мѣстото въ всако отношение.

Въ Атина пристиглихъ князь Алексъ четвъртий сынъ на императора Алексъ саудра, и князь Константинъ Констанъ новичъ, братъ на Еллинската царица Олвъ. Въ сщійтъ градъ ся очаквалъ тѣхъ двъ великійтъ князь Константинъ баща на царицъ, и братъ на русекійтъ императоръ. Гръцкитъ вѣстници на дълго ошавъ блескавийтъ приемъ на пристиглихъ високи гостіе.

СЪРБИЯ
При венчко чѣ новинѣтъ отъ Бѣлгра

свателството на Стефчо, който е в
внестр на обществените стради Ра
се напменовал министър на външ
е, тѣ дѣла, а Груичъ на вътрешни. На
и, чи по бѣлжката на телеграфъ пре
нитѣ двама се представляватъ пре
водители на радикалната партія, у
ни ватъ обаче чи новото министерство
га въ себе и съхранителни елементи. На
въ воеждѣто били напменованъ Радич
въ лѣковичъ, на военниѣ дѣла Николай
ся фикинциѣтъ Ивановичъ, на просвѣ
ий Стоянъ Бошковиѣ.

Мъстивѣтъ вѣстници обнародовати, да
душежитъ отъгнати изъ една дописна
Бѣлградъ до П. Фр. Прессе:
«Тука ставати пужливиѣ приготави
Министерка заповѣди пренорѣжава да
готови вѣнчикѣ принаси на парадъ
стража, и то въ кѣсо время. Когда въ
стража ще е подъ припоренъ, ти ту
да е снабдена съ храни за три дни.
Чалницѣтъ могатъ да поискать и жито
вѣнчикѣтъ добри конь ерѣцу записъ
денъ на притежателиѣ имъ. Купувати
на жито и на други храни е вече мѣс-
ло. Семендрія си преобрѣтна на владѣти
Въ такива обстоятелства много *агенти*
риски си представлявать като волон-
терство до 300 души сѣ отишли за бойното по-
гдѣто е и Влайковичъ. Много стари
ватари на боевѣнски чети, които живѣли
въ Сърбія както на пригѣтъ прочути
Голубѣ, минача въ Босна. Душа на
движеніе е единъ старъ австрійскій
танявъ Дресковичъ, тѣсно свързанъ
едно високо духовно лице отвѣтъ
ката Сава».

ПАМЯТНИКЪ ВЪРХЪ ЕДНА ГОРА
ВЪ ГЕРМАНІЯ.

На 4/16 августа ся извърши въ Герман народен празникъ въ честь на Арман или, по нѣмски, Ериана, който е изтъ билъ преди 1860 години, въ времето на Цесаря Августа, 9 години слѣдъ р. д. римската войска, нахлула въ северополудна Германія. Състояща отъ 30,000 жа же и мноуща за искусство предводител Варя, тази войска ся ствършуи нацѣло и тѣснѣтъ проходи на горѣтъ, които ся достигатъ въ северозападна Германія и асятъ разны имена. Точно обаче нѣтъ на което германскійтъ герой можѣ да рази ся своитъ юнаци римската войска е извѣстно; но германскійтъ патриотизмъ, ако и да нѣмаше основателны доказателства, е въ время еще бѣше откритъ чъ нѣмъ триумфъ ся е извършилъ при подиизма особенно на Гротенбургъ, гора която ся издига горѣ отъ сѣверного море 388 ве-

личенъ ято е близу при Дертмолдъ, со-
пе-Дертмолдъ. На малкото херцогство ли-
прочее, Биле на 1831
издигне колосаленъ паметникъ Вилхелмъ
отъ Хановеръ, славенъ художникъ; по-
требното обаче за този паметникъ ко-
личество едвамъ можъ да ся събере по-
распалениото германско чувство подъ
верниъ триумфъ на Сатова и на Селанъ.

Множество от хиляди зрители бяха стекли в Детмолд там, където старият — германски император — приицът — наследникът и се друга гора свита. Кадъ пладне на 4/16 течецаго старата гора Гротенбург била съживява. Хиляди души встехоаваа, а нея, хиляди други слизали. Тъмно пладне императорът се свитаа то намирля в връх гората, гдто го тикали повече от 15,000 души. Гората нжла от радости въсклания, поди

вспени, ракоподкошани, пспени пшары
ски и въехипителна музика. Извела
слова красноръчнвы последовали едно
дирь друго, и въ вешчикъ с
вѣщи хвалебны на германскій патр
тизмъ. На уреченныйи частъ былъ откр
посередъ всеобщи энтузиазмъ колосальни
памятникъ. Старовременныйи герой
являва юнакъ съ старовременныи черти. В
обзима съ погледътъ си, отъ връхътъ въ
зи гора, гѣла почти Германия, и въ дѣ
та си ржика той держи и-маха неку
остра сабля. Новыи възклицания, новыи
современныи гѣсны, новыи приветствіи,
музыкальныи напѣвы. Въ товѣ погледѣ
на множеството сж обржжыи всички
единъ поблѣдѣть старецъ. Той е Вагнеръ
первоначальникъ и творецътъ на
памятникъ. Пѣъ угата на всички при
ствующи си издава самоолодно грьмѣ
съчувствителныи и сърадователныи прив
ствіи, отпавяныи къмъ този старецъ, н
очатъ на когото си проливатъ горѣщи
зы, живыи свидѣтельства на вътрѣш
доволствие и съчувствие. Императоръ
зима съ себе си и обикаля съ него за
колосальныи памятникъ, символъ, за
предъ на германското единство.

Такавъ е била необикновенниятъ пророкъ, който е станалъ на гората Бургъ въ малкото херцогство Детмолдъ.

Отъ европейскіи вѣстницы, коимъ до-
стиглахъ съ варненската пошта въ понедѣ-
льникъ, извѣдаюми слѣдующиѣ новини:
херцоговскіи работы, привлекши къ се-
бѣ отъ дачи предварительныя отношенія
до свѣдѣнія, приемигнали тази есминъ
въ Цариградъ. Ето тѣзи новини:
Въна, 9/21 августъ. — Извѣстять
Зара положительно, че отъ 3/15 августъ
бунтовничѣтъ изново се събраха въ

...и пусна да влѣзатъ около

